

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Uljudbeno i gospodarsko orta ko društvo

Orta ko opunomo enišvo

10000 ZAGREB – Pete poljanice 7

Zagreb, 3. studenog 2018.

PROJEKTI VJESNIK

Službeni list Hrvatskog uljudbenog pokreta

Br. 10

dr. sc. Tomislav Dragun
opunomo enik ortaštva

SADRŽAJ

Viko Kos: DOMOVINA	3
OBAVIJESTI	4
VIJESTI	10
USR'O SE (NA RADNOM MJESTU POVIJESTNIKA)	
ZNANSTVENI SAVJETNIK	10
ZAŠTO LAŽE ROMAN LELJAK?	10
SUKOB AUTORA I TELEVIZIJE OKO EMITIRANJA SERIJE O SUŠTINI USTAŠKE DRŽAVE Klasi : "Na Prisavlju odugovla e završetak" HRT: "Serijal o NDH je u montaži", Vlado Vuruši , "Jutarnji list", Zagreb	12
NEZAKONITOSTI ZAMJENE DIONICA U KUPONSKOJ PRIVATIZACIJI, prikaz knjige	14
PRILOZI	16
HRVOJE KLASI OPET SRAMOTNO LAŽE: USTAŠE NISU STVORILE NDH, NITI JE NDH BILA USTAŠKA DRŽAVA, dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb	16
"ONI I ERCEGOVI I" (1): ZA SVOJA (ZLA) DJELA SVATKO MORA ODGOVARATI, Ivo Pancirov	22
INICIJATIVA ZA UTVR IVANJE NIŠTETNOSTI ZAMJENE DIONICA U KUPONSKOJ PRIVATIZACIJI	26
LISTAK	29
(OBNOVLJENA) KAZNENA PRIJAVA PROTIV VITICE PAVLEKOVI I MLADENA BAJI A (4. dio)	29
MUSLIMANSKI VOZNI RED 2012. U DEŽELI (1), Ejub andi – ando, Velenje	33
DVA KVATERNIKA I JEDNO ME IMURJE (1), Vladimir Kapun	40
UGAŠENA SJETLA SVIJETLE (1), Jakov Ivaštinovi	43

PLAVA REVIJA

God. II.

ZAGREB, SIJEČANJ 1942.

Br. 4.

DOMOVINA

Osjećam živo da pripadam ovome cvijeću i gorama,
koje pod zakonom davnim od pradoba stoje,
ponizno predane daru dubina, označene borama,
čekajuć na mene, da ih zavolim ko svoje.

Zalisci proljetne trave, i stabla drveća i grane
mojim se ponosom kite i mojom se ljubavlju hrane.

Granice ljubljene zemlje, što nazivljem svojom i spominjem
dižu se gore nad posljednju zvijezdu, visoko,
sižu kroz zemljino srce do kraja. I sebe opominjem:

Sačuvaj svoje bogatstvo i shvati duboko:
pripadaš ovome cvijeću i kamenju, dolu i rijeci,
živiš podijeljen u svakome mužu i ženi, i djeci.

VINKO KOS

OBAVJESTI

Reakcije na "Projektni vjesnik" br. 9 ponukale su nas na obradu još nekih tema, a što će svakako pridonijeti ostvarenju naših ciljeva.

Hrvatski nacionalisti i Ustaški pokret do 15. travnja 1941. godine

Ovo je naš odgovor na poruku koju nam je poslao dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik iz Hrvatskog instituta za povijest Zagrebu. Naime, iznenadio nas je, istina precizno i jasno nedefiniranim, prikrivenim stajalištem, koje vodi tvrdnji o jednakosti pojmova "hrvatski nacionalist" i "ustaša" emu se mi oštro i odlučno suprostavljamo. Sje amo se posebno dr. sc. Vladimira Geigera i kroz misli izrečene u članku "Civilizacija traži cjelovitu istinu o žrtvama" ("Glas Koncila", Zagreb, br. 19, 13. svibnja 2007. godine), a kojega ćemo ovdje objaviti.

Da, slažemo se, važne su žrtve, ali i žive-akcije.

U ovom broju "Projektnog vjesnika" Vladimira Kapuna: "Dva Kvaternika i jedno Meimurje".

Oni i Ercegovici

Službeni naziv našeg pogleda na ovu stvar je: "Nevini, sposobni, strijeljani", a sad mu dodajemo i podnaslov: "Oni i Ercegovici".

Eto, takav je život. Naišli smo na još jednog – 18-to godišnjeg Juru Ercegovića, kojega su ubili krampom "štede i streljivo". Sje aju i se njega izgovaramo proročanske stihove Zdravka Brajkovića:

"... teško je umirati
 nevin u mahnitom leglu, a svi mi umiremo
 nevin
 od smrti strti."
 ("Legenda o bratu i dvanaestorici")

Slijedom ovih misli započet ćemo s objavom osvrta mladih hrvatskih književnih kritičara koji su stvarali u vrijeme (i uz) Drugog svjetskog rata. Prvi je (dobrotom S.R. koji nam je poslao: "Maruli", časopis za književnost i kulturu, br. 6, Zagreb, 1985.) - Jakov Ivaštinovi: "Ugašena svjetla svijetle".

Tragom bitaka domovinskog rata

Skoro smo zaboravili na svoj, sada već stari projekt, simbolično označen kao "Tragom bitaka domovinskog rata". Vidjet ćemo što smo od toga sačuvali (na primjer turistički prospekt: "Dvor"), pa će to i objaviti, možda netko bude bolje sreće (ili spretniji) od nas, pa barem nešto slično tome ostvari.

Renesansa Dragutina Šafarića

Kolega, Meimurac, "Kalamper", s "privremenom" boravkom u Velenju, uvijek je pun ideja.

Nešto nam je i sada spremio. Pogledajte u nastavku.

Dečki rade – za dobru lovu

Ne spava Hrvoje Klasić, ali ne spava ni Vlado Vurušić. Pogledajte što je objavio današnji "Jutarnji list".

6

dr. sc. Klasi , Hrvoje, docent

Izvor: <http://www.ffzg.unizg.hr/pov/pov2/biografija.php?id=16>

KRATKI ŽIVOTOPIS

Rođen u Sisku 1972. Jednopedmetni studij povijesti diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1997. Od 2003. zaposlen na istom fakultetu. Istražuje i predaje teme iz suvremene hrvatske i svjetske povijesti.

BIBLIOGRAFIJA

Izbor radova objavljenih u posljednjih pet godina:

lanci:

"Društveni život u Sisku u vrijeme Drugog svjetskog rata." časopis za suvremenu povijest, 32/2000., br. 3, 527-544;

"Antisemitizam na prijelazu stoljeća (1897. - 1903.). Prilog proučavanju židovstva u gradu Sisku." Godišnjak Gradskog muzeja Sisak, br. 2, 2001., 175 - 194.

Izabran u znanstveno-nastavno zvanje asistenta 2003. godine.

Za usporedbu vrijedi pogledati tko s kim besjedi:

dr. sc. Tomislav Dragun

Vidjeti na: www.wikipedia.org, "Ognjište", Nakladna zadruga, Zagreb, www.lulu.com (i t.d.).

Dakako, u me uvremenu su objavljene nove stvari iz njegove autorske produkcije. U tijeku je izrada novog Curriculum Vitae.

7

Ni Narod nikada ne spava – ali iz uvjerenja

U enici iz Ekonomske škole u Vinkovcima (bio sam im profesor matematike, knjigovodstva i privrednog sistema) zvali su me Narod. Sigurno su znali što to zna i, pa su u tom smislu i odlučili.

Narod je napustio, dragovoljno, Ekonomsku školu kad su mu drugovi objasnili da je u njoj nepoželjan. Nije prosvjedovao, nego se samo pokupio i otišao. Ali ni vratima nije zalupio.

Promijenila su se vremena. Narod se više ne ponaša tako, nego štuje staru mudrost o "oku" i "zubu".

Danas su mu tako naletjeli drugovi (historičar-kursist) Hrvoje Klasić i (dobro obaviješteni – novinar) Vlado Vurušić.

Narod je na njihov bezobrazluk u današnjem "Jutarnjem listu" odmah odgovorio ovako:

Cijenjeni g. Vurušiću,

Vežano za svoje tekstove inicijalno objavljene u "Projektnom vjesniku" br. 9 i za Vaš današnji članak iz "Jutarnjeg lista": SUKOB AUTORA I TELEVIZIJE OKO EMITIRANJA SERIJE O SUŠTINI USTAŠKE DRŽAVE, slobodan sam obavijestiti Vas glede sljedećeg:

Danas je u "Projektnom vjesniku" br. 9 izašao moj uvodni tekst na predmetnu temu pod naslovom:

"HRVOJE KLASIĆ OPET SRAMOTNO LAŽE: USTAŠE NISU STVORILE NDH, NITI JE NDH BILA USTAŠKA DRŽAVA", te u Vam ga poslati.

Naravno, nastavno u - u narednim brojevima PV i na druge
na ine - do kraja elaborirati doti no pitanje, te Hrvoja Klasi a i
sli ne

8

priu ene (za jednokratnu uporabu) histori are - kursiste razbiti,
kako bi bra a Srbi rekli, u parampar ad.

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
ovlašteni financijski revizor
091-33.88.431

Na znanje:
Hrvojke Klasi
Ravnateljstvo HRT

Neobi an dan

Nevjerojatno. Nakon više od 10 godina javio nam se i Zlatko
Dužanec iz Kanade. Naš starina iako u 85.-toj godini još uvijek
vodi borbu protiv korupcije.

Pogledajte što nam je javio:

"Hrvatska javna uprava je druga najgora u svijetu po
efikasnosti. Gora je samo Venezuela.

U javnom sektoru radio više od 33 % zaposlenih u
Hrvatskoj.

Taj broj stalno raste, dok mladi masovno odlaze iz države."

Drž' se stari družē!

9

Društvo na okupu prije više (koliko više?) godina – lijeva na desno: supruga Zlatka Dužanca, Zlatko Dužanec, ja (Tomislav Dragun) i moja supruga Marija.

Što ćemo s pljačkom iz kuponske privatizacije?

To pitam Milana Ple aša, ravnatelja Centra za restrukturiranje i prodaju (bivši Hrvatski fond za Privatizaciju), i dr. sc. Gorana Mari a, ministra u Ministarstvu državne imovine RH.

Pro itajte nastavno što slijedi.

10

VJESNIK

USR' O SE (NA RADNOM MJESTU POVIJESTNIKA)
ZNANSTVENI SAVJETNIK

27. srpnja 2018. godine, 11.40 sati – Ovako je na primitak "Projektnog vjesnika" br. 9 odgovorio dr. sc. Vladimir Geiger iz Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu:

"postovani gospodine dragun,
ukratko. imajte milosti, i postedite me svojih mudrolija, te mi ne saljite nista vise.
v. geiger"

Bez moga komentara.

Dovoljno je to znati, pa vjerovati i u ostalo što on piše.

ZAŠTO LAŽE ROMAN LELJAK?

1. studenog 2018. godine, 18.03 sati – Ovo mi je poslao Dragutin Šafari iz Velenja (Republika Slovenija). Svakako pro itajte, radi se o povijesnoj istini:

Pozdrav u Zagreb.

Radni dani idu dalje a ja skupljam podatke o Permetu i linkove vezane za tog gospodina.

Ja u prema Zagrebu u srijedu prili no rano, usput u posjetiti g. Pavi a da mu tamo nešto dam i kre em odmah prema vama.

11

Predstavljanje „Zbornika“ je u dvorani Mimara u 19 sati, tako u imati dovoljno vremena za naš susret.

Stavit u dvije datoteke (dvije verzije) slu aja iz 2016. g., objavljeno u HKV i moj komentar što i kako Leljak lansira velike laži i kako koristi materijale a da taji tko mu je dao masu podataka – moje podatke koristi i nije mi rekao ili zamolio da ih iznosi tako prosta ki u javnost.

Rudnik Pe ovnik

Laže jer izmišlja godinu zatvaranja rudnika, laže kada izjavljuje da su Hrvate bacili u rudnik te ih tamo dolje zabetonirali. Ako je dubina rudnika OKOMITOG ili kosog šahta (imao je dva ulaza) dubine oko 150 m, jedan ulaz u Zvodnom, a drugi ulaz u blizini pruge Celje – Laško – Zidani most.

Zašto bi dopremali beton u tu dubinu od 150 m?

Istina je druk ija, a Leljak nije pogledao (neinteligentan) dobro moje dokumente koje je primio.

Jednom smo ja i kolega Pavi krenuli na to podru je te se o mnogo tome uvjerali kakav je teren. Nije samo da je tamo u blizini mali potok ve je i malo jezero s ribama. Imam dovoljno slika.

Spominju stari ljudi, da kada su natjerali ljudi do rudnika onda su ih valjda s istom rudarskom dizalicom u šahtu odvozili u dubinu i t. d. ...

Pri a se, da su u rov spustili iz bližnjeg spomenutog potoka vodu, koja ih je potopila.

Leljak je tupavi lažov. Ljude ili zarobljenike (ne samo Hrvate) su odvodili iz sabirnog područja Teharje pored grada Štore
12

(željezara je još i danas tamo) dalje kroz manja naselja i dalje preko nižih brda, pa opet kroz manja naselja do Zvodnog i do šahta u samom podnožju planine Pe ovnik, gdje je rudnik „BOHEMIA“.

Gospodine Dragun, nije to rudnik „Pe ovnik“ ve je to „Bohemia“, ime je dobio po prvom vlasniku rudnika.

Ovaj moj komentar i ono što je u priloženoj datoteci je potrebno objaviti i demantirati Lejjakove laži.

O Lejjakovim lažima o slu aju Crngroba i dvije hiljade žena i djece govorit u drugom prilikom.

Dovi enja

Dragutin Šafari

SUKOB AUTORA I TELEVIZIJE OKO EMITIRANJA SERIJE O SUŠTINI USTAŠKE DRŽAVE Klasi : "Na Prisavlju odugovla e završetak" HRT: "Serijal o NDH je u montaži" , Vlado Vuruši , "Jutarnji list", Zagreb

3. studenog 2018. godine – 10.49 sati (<https://www.jutarnji.hr/>)

U produkciji HRT-a snimljena je serija o suštini ustaške države NDH autorskog dvojca Hrvoja Klasića i Miljenka Bukovana. Međutim, kako doznajemo, zbog spora između autora i HTV-a pitanje je kada će se ona emitirati i u koliko nastavaka. Autor Hrvoje Klasić kaže kako HTV traži da se od 12 napravi šest epizoda te sumnja da se namjerno odugovlači i završetak.

Dodaje da javna televizija sudjeluje u povijesnom revizionizmu, što je već poprimilo zabrinjavajuće razmjere.

13

Šest epizoda

No, s HRT-a su nam odgovorili kako je "rad na serijalu radnog naslova 'NDH' počeo 2015. te je planirano šest epizoda u trajanju od po 52 minute, a riječ je o djelu iz HRT-ove vlastite produkcije". Serijal je, rekli su nam u HRT-ovim Komunikacijama, trenutno u montaži i postprodukciji, a njegovo dovršenje planirano je u ljeto 2019. godine, i to u trajanju od šest epizoda, nakon čega će biti spreman za emitiranje. "Nije to no da je odbijeno emitiranje 12 epizoda serijala po cijeni od šest. Naime, kao što je navedeno, serijal je planiran i odobren u trajanju od šest epizoda".

Prema Planu HRT-a za 2017. godinu, koji je potpisao tadašnji v. d. glavnog ravnatelja Blago Markota, u odlomku Odjel obrazovanja i znanost stoji kako će se u 2017. godini "uz redovite tjedne emisije o znanosti i obrazovanju te emisije javnih sadržaja (o braniteljima, manjinama, invalidima, iseljenicima, ekologiji, umirovljenicima) proizvoditi i serijal emisija: Nezavisna država Hrvatska (12 epizoda)..." I Izvješće o poslovanju HRT-a za 2017. godinu u odlomku Odjel obrazovanja i znanost HTV-a potvrdilo je 12 epizoda serije.

Ondje piše kako su u 2017. godini "uz redovite tjedne emisije o znanosti i obrazovanju te emisije javnih sadržaja... proizvedeni i sljedeći i naslovi, odnosno serijali: Nezavisna država Hrvatska (12

epizoda)". Taj je dokument potpisao sadašnji ravnatelj HRT-a Kazimir Ba i .

Veliki troškovi

Iako autori tvrde da nisu premašili proračunska sredstva te da su za cijenu šest napravili 12 epizoda, na HRT-u su nam rekli kako je "nemoguće da iznosi troškova produkcije za šest i 12 epizoda budu jednaki, pa tako to nije slučaj ni za ovaj serijal. Ukupni izravni trošak serijala za sada je 988.894,90 kuna, jer navedeno

ne

uključuje i neizravne troškove produkcije serijala". Osim toga, HRT ističe kako serijal nije zabranjen niti je riječ o "neželjenom projektu", kako se insinuiralo u nekim medijima, nego o kontroli troškova i držanju plana proizvodnje.

"Serijal je već mogao biti gotov za siječanj 2018. godine", tvrdi Hrvoje Klasić te napominje da od veljače nisu uspjeli dobiti termin za montažu. Inače, u seriji je sudjelovalo oko 40 sugovornika, i to povjesničari i publicisti iz Njemačke, Austrije, Velike Britanije, BiH, Srbije i Hrvatske, a otkupljeno je i više od dva sata snimki iz tog vremena koje još nikad nisu prikazane.

NEZAKONITOSTI ZAMJENE DIONICA U KUPONSKOJ PRIVATIZACIJI

Knjiga se može izravno naručiti na: www.lulu.com (stranica: 547, cijena: \$6.25 + poštarina).

**Nezakonitosti
zamjene dionica
u kuponskoj
privatizaciji**

dr. sc. Tomislav Dražun

Dragun Tomislav: "Nezakonitosti zamjene dionica u kuponskoj privatizaciji"

15

Izvor: https://www.ezop-antikvarijat.hr/shop_detalji_knjige_sk.php?proizvodID=40185&catID=84&page=1&slovo=&return_page=knjige_sk.php

Nevoljnici na sve strane. Nikad ih ne manjka, posebno onih koji se javljaju nakon svakog rata. Tako er i nakon Domovinskog. Država uvijek o njima skrbi. Bole iva je prema njima. Ta, kako bi i mogla zaboraviti njihove zasluge, dapa e još više njihove patnje. Svakda i nedvojbeno. No, ... Nažalost kao da mora biti nazo an i taj „No“. Neizbježni „No“ koji kazuje kako se i ne ije patnje daju pretvoriti u novac. Pogotovu to vrijedi onda, kad su nesputane hitre misli, spretne ruke i dugi prsti, kad nadzornici postanu sudionici. U RH na kraju 20. i na po etku 21. stolje a. Zlo, guba, pošast proždrljivosti, pohlepe i kleptomanije. U prvim danima države koju se sanjalo stolje ima, za koju se proli brojna krv, a križni putovi postadoše svakodnevica. „No“ kazuje da se osniva Hrvatski domovinski fond. Sliše se u njega milijarde. Na pomo invalidima Domovinskog rata. Ne stigoše ga se oni kojima

je navodno namijenjen niti opipati, a ve ga uzeše. Tko? Još uvijek se istražuje?

PRJLOZJ

HRVOJE KLASI OPET SRAMOTNO LAŽE: USTAŠE NISU STVORILE NDH, NITI JE NDH BILA USTAŠKA DRŽAVA

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb

Neki ljudi su zaista nepopravljivi. Me u takve svakako ubrajam i docenta Filozofskog fakulteta u Zagrebu dr. sc. Hrvoja Klasi a.

ovjek, tupi li ga tupi.

Nikakvi argumenti, nikakvi dokazi, a tvrdnje tobože vrste kao granit.

Naravno, svakome je dopušteno lupetati što god ho e (pa i onima u Vrap u kad misle da su Napoleoni), ali posve je druga stvar s tim silovati sav poštenu svijet i pri tome uzimati mu za to halapljivo lovu, to je nešto posve drugo. Uz to, ako su posljedice po one na koje oni (s jasnom nakanom) upiru prstom, smrtno pogibeljne, onda je rije o stravi noj pojavi.

Zato im otvoreno, jasno i precizno kažem: Dosta! Pa, nismo mi vaše svinje za klanje.

Mislio sam, o ito naivno, prestalo se takvom rabotom, a od koje su napunjeni mnogi grobovi, od koje su zakukale mnoge majke, a mladi, nevini i sposobni intelektualci (Hrvati!) završili u ništavilu smrti. One, koje su stjerali na prosja ki štap i zauvijek im uništili svaku iole vrjedniju karijeru, ne usudim se (zbog brojnosti) niti spominjati.

Dovoljno je re i: Ustaška država! Slijedi: Ti si taj! – i ode glava. Odoše, istina, i razni Klasi i, ali na janjetinu. S mladim lukom.

Gotovo, pa i nema razlike?

Da, ako smo svi mi drugi kreteni, koji u sve to vjeruju.

Sjedim sino , kod "Vinceka" na Kvatri u, uz aj, s dvojicom starih prijatelja. S desna mi Sulejman Tabakovi , s lijeva Nediljko Jelavi . Slažemo razne projekte, posebno one o otetoj imovini (naravno, što bježati od toga: i židovskoj), o "nacionaliziranoj" Croatia banci, o (ne)radu Dražena Jeleni a, o ..., o mnogo emu drugom. Iznosimo redom svoja odavna poznata stajališta, s novom podlogom. Odjednom e Sulejman:

"Draguna, kad eš jednom prestati govoriti o ustašama i partizanima. To više nikoga ne zanima."

Ja u, na to:

"Zaboravljaš na vrhovnog stru njaka za to pitanje: Akademika Zvonimira Kusi a."

On e:

"Ma hajde. Sve je to prošlost. Ovakva i onakva."

Tako to re e Sulejman, a Nediljko klimnu glavom. Ja u utah. Možda je ovjek zbilja u pravu, a ja samo "pošandrcao" obilaze i arhive.

Da, do jutros, dok se nisu oglasili prodorno starom trubljom dr. sc. Hrvoje Klasi i Vlado Vuruši , u uvijek budnom "Jutarnjem listu" (da sam ja barem bio tako budan 1971. godine, možda bih u mirovinu otišao kao sveu ilišno profesor, a ne kao obi no revizorsko "spadalo").

Ustaška država! Oglas. Dovoljno.

Opet. I uvijek.

Ne u poslušati Sulejmana, a ignorirat u i Nediljkovo klimanje glavom. Napisat u knjigu o toj toliko pljuvanoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, a koju ja, s argumentima i dokumentima, i dalje smatram (i volim) jednim od najvećih dostignuća Hrvatskog Naroda, koji se je konačno probudio nakon "stoljeća sedmog".

Evo vam ga na, gospodo kursisti, pa uživajte!

Što ure i u toj svojoj knjizi?

Istinu. Ono što je i kako je bilo. Me u ostalim i sljedeće:

1. Je li uopće postojao Ustaški pokret ili su ustaše bile samo dobra promišljena "finta" Dr. Ante Pavelića? Ne, po meni, Ustaški nije postajao sve do 15. travnja 1941. godine (nakon povratka nešto emigranata u Hrvatsku). Nisam nigdje uspio pronaći dokaz o osnivanju toga ustroja i radu njegovih tijela. Pa, gospodo historičari-kursisti, i s lijeva, i s desna, dogovorite se (otkrijte) ve jednom) kako stoje stvari, a onda možemo se vidjeti - i u "Otvorenom".

2. Je li Slavko Kvaternik 10. travnja 1941. godine na Radio-Zagrebu proglasio Nezavisnu Državu Hrvatsku? Nije! Samo je tada obavijestio pučanstvo o tome da je Država Hrvatska postala "nezavisna". Uostalom u "Narodnim novinama", Službenom listu Države Hrvatske br. 1 od 11. travnja 1941. godine upravo tako piše. Istina, spominje se i proglašenje nezavisnosti nezavisnosti toga dana u Banskim dvorima, kao predaje agende s državnim ovlastima Franje Žilića v.d. bana Banovine Hrvatske Slavku Kvaterniku (nakon govora na Radio-Zagrebu), ali o tome nikakvog pisanog traga nisam našao.

3. Kad je onda proglašena nezavisnost Države Hrvatske? Dva dana ranije, 8. travnja 1941. godine u Bjelovaru, kad je to u inio tamošnji gradona elnik – HSS-ovac! Osoba ne manjih ovlasti od Slavka Kvaternika. Naime: "U Starim Plavnicama kraj Bjelovara Martin Cinkoš proglasio je okupljenim vojnicima i graanima Hrvatsku Državu". (www.wikipedia.org). Kratko i jasno. Pametnom dovoljno.

4. Je li Slavko Kvaternik svoje nastup na Radio-Zagrebu zaista u inio kao ustaški doglavnik u ime Dr. Ante Paveli a? Nije. Na saslušanju u UDBA-i Slavko Kvaternik je otvoreno i jasno rekao da je ime Dr. Ante Paveli a koristio samo iz promi benih razloga. Dodao je, tako er, da nikada nije slušao Krugovalnu postaju "Velebikt", na kojoj (da, da) nije niti govorio Dr. Ante Paveli , nego su tekstove itali njegova supruga i sin. Ni im nije potvr ena, jednako, niti tvrdnja da bi Slavkom Kvaternik bio lanom nekakvih fantomskih "domovinskih ustaša".

5. Je li 10. travnja 1941. godine nastala Nezavisna Država Hrvatska? Nije. Kao što rekoh, prema "Narodnim novinama" Država Hrvatska toga je dana samo postala (ne i nastala) "nezavisna". Ništa više od toga. Ta Država Hrvatska, koja je toga dana postala nezavisnom, mogla je biti samo jedna: Banovina Hrvatska. Ta država ili, ako baš netko ho e, "država", ispunjavala je sva tri bitna uvjeta, koji su je doveli do zaslužene nezavisnosti:

a) imala je visoki stupanj autonomije u Kraljevini Jugoslaviji,

b) bila je ostvarenje kontinuiranosti povijesnog hrvatskog državnog prava i

c) ostvarena je uz sporazum i punu suglasnost Srba, naših glavnih državotvornim oponentom.

6. Je li Dr. Ante Paveli formirao Prvu Vladu 16. travnja 1941. godine kao poglavar Nezavisne Države Hrvatske? Nije, nego kao Poglavnik Države Hrvatske. (Opet. Pogledati "Narodne novine". Sami ih pronađite ili sačekajte dok Vam ja to ne kažem.)

7. Kada je onda proglašena Nezavisna Država Hrvatska? Nikada. Samo nezavisna Država Hrvatska.

8. Koja su ministarstva preuzeli ministri imenovani 16. travnja 1941. godine? Nikakva. Djelovali su samo odjeli Banovinske Vlasti. Ministarstva, po određenoj proceduri, uspostavljena su tek u lipnju 1941. godine.

9. Koje su bile granice Nezavisne Države hrvatske 10. travnja 1941. godine? One Banovine Hrvatske.

10. Je li Slavko Kvaternik 10. travnja 1941. godine preuzeo sudsku vlast? Nikako. Ostali su sudovi Banovine Hrvatske.

11. Je li 10. travnja 1941. godine promijenjen gospodarski sustav? Nije. Ostao je onaj iz doba Banovine Hrvatske.

12. Je li 10. travnja 1941. godine promijenjen postupak pred trgovačkim sudovima? Nije. Ostao je onaj iz doba Banovine Hrvatske.

13. Je li 10. travnja 1941. godine promijenjena valuta? Nije. Ostala je ona iz doba Banovine Hrvatske: dinar.

14. Je li 10. travnja 1941. godine promijenjeno zakonodavstvo? Nije. Ostalo je ono iz doba Banovine Hrvatske.

15. Jesu li 10. travnja 1941. godine iz zatvora pušteni kažnjenici? Nisu, niti jedan. Svi koje je osudila Banovina Hrvatska ostali su u "orki". Zajedno sa svojim uvarima.

16. Je li 10. travnja 1941. godine spomenuto osnivanje nekog novog kazališta ili nogometnog kluba? Ne. Ni u primislama. Sve je ostalo po starom.

17. Što je 10. travnja 1941. godine poslije podne Slavko Kvaternik radio kod Vladka Matića? Ha, ha. Zaista je teško pogoditi.

18. Jesu li 10. travnja 1941. godine ustaše izvele nekakvu pobunu ili sličnu akciju. Ni govora. Samo je narod izašao na ulice i pozdravio nezavisnost svoje Države Hrvatske. Tek ni 15. travnja 1941. godine još uvijek nije bilo objelodanjeno tko je sve bio "lan" Ustaškog pokreta, doti no ustaša, kamo li da bi se dičio "piljenjem bandere", kao oni iz Brezovice.

19. Jesu li Janko Torti, Blaž Jurišić, Filip Lukas i ostali vode i hrvatski intelektualci 10. travnja 1941. godine bili "ustaše zakrvavljenih oči i s kamom u zubima"? Bože moj, kakva sve pitanja ne može postaviti budala.

20. Konačno, temeljno pitanje: Je li se Dr. Ante Pavelić hvalio proglašenjem Nezavisne Države Hrvatske? Taman posla. Bio je to hrabar i pragmatičan čovjek. Obratujući se hrvatskoj mladeži 30. lipnja 1941. godine rekao je otprilike ovako (namjerno, iz meni dobro poznatih razloga, ne mogu ga doslovno citirati): "Došlo je do promjene režima u Hrvatskoj". To ka-
čovjek je znao što govori i zašto tako govori.

I tako dalje. Nije kraj.

Za potanje prosudbe morat ćete sačekati moju knjigu, a ne knjigu Hrvoja Klasića ili (sa uvaj nas Bože) knjigu Tvrtka Jakovine. Požurite u se.

Znam, s ovim mojim štivom neće biti zadovoljni mnogi od "ustaša", osobito oni s crnim košuljama (ne znam gdje se je to moglo vidjeti 10. travnja 1941. godine), ali neka se strpe, imat uja dosta toga re i i onima nepostojećeg ZAVNOH-a. (Opet sam zaboravio, ispričavam se. Bio je jedan zastupnik u ZAVNOH-u: Pajo Gregori. Dosta za kvorum.) To kao utjeha za ovo "razoaranje".

Dosta je bilo mraka. Ne vidite li zoru? Dignite glavu "stoko sitnog zuba", došlo je naše vrijeme!

"ONI I ERCEGOVI I": ZA SVOJA (ZLA) DJELA SVATKO MORA ODGOVARATI

Ivo Pancirov, Zagreb, "Glas Koncila", Zagreb, 22. srpnja 2007. godine, str. 39

Zar opet pisati o beskrajnoj mržnji i želji za uništenjem hrvatske državotvorne ideje od strane ratnih pobjednika?

Zar opet spominjati najstrašnji genocid počinjen na hrvatskom narodu u srcu Europe nakon II. svjetskog rata?

Zar opet pisati o strahotama Bleiburga i križnog puta?

Zar opet pisati o Daksi, Maclju, Jazovki?

Zar opet spominjati staroga slovenskog udbaša Zavadlava koji je posvjedočio o pokolju ustaša, domobrana, žena, djece i staraca?

Zar opet spominjati pokolj gotovo 700 hrvatskih katolika i svećenika i redovnika?

23

Zar opet pisati o sramnom montiranom političkom procesu velikana Katoličke Crkve i hrvatskoga naroda kardinalu Alojziju Stepincu?

Zar opet podsjećati na stravičan pritisak od vrha boljševičke strahovlade o odvajanju Katoličke Crkve u Hrvatskoj od Vatikana?

Zar podsjećati na udbaški progon hrvatskih domoljuba po svim meridijanima i paralelama?

Zar po tisućiti put podsjećati na ne uveni teror nad vjerkom, savješću, domoljubljem, bogoljubljem?

Za sve te zločine, nezapamćene u povijesti europskog prostora, netko je odgovoran. Zločin je netko smislio, netko organizirao a netko provodio. Zar doista bez osobne odgovornosti bilo koga?

O beskrajnim komunističkim zločinima nitko u Hrvatskoj nije smio javno progovoriti 50 ljeta. Jer, samo spominjanje tih zločina bio je za komunističke vlastodržce zločin. Jedino su pojedini velikani Katoličke Crkve htjeli i smjeli javno progovoriti o tim zločinima, a naročito blagopokojni kardinal dr. Franjo Kuharić u zagrebačkoj katedrali na obljetnicama smrti velikana kardinala Alojzija Stepinca.

Oživotvorenjem hrvatskoga povijesnog sna i osnivanjem samostalne meunarodno priznate države Hrvatske pošli su pucati okovi šutnje mnogih preživjelih hrvatskih mučenika. Progovorili su mnogi patnici, napisane su mnoge knjige, izneseno je more dokaza. Ali, hrvatske vlasti za 16 ljeta opstojnosti samostalne hrvatske države nisu ni prstom makle kako bi se imenom i prezimenom prozvala, optužilo i osudilo barem neke naredbodavce i izvršitelje stravičnih zločina.

Na to je prejasno upozorio kardinal Josip Bozani povijesnim govorom na ovogodišnjem misnom slavlju o 62. obljetnici strašnih zločina na

24

Bleiburgu. Strašno je što su mnogi zločinci 62 ljeta živjeli tu pored nas, s nama, što su nam krojili život, donosili zakone, optuživali nas, sudili nam i presuđivali. Strašno je što ni mnoge obitelji nisu znale kakvog monstruma sina, oca, supruga ili brata imaju.

Ovom bih prilikom podsjetio samo na tri izjave vrha boljševičko-komunističkih vlasti da bi neinformirani shvatili koga i danas neki slave, a glase:

Hrvatska je vojska morala umrijeti da bi Jugoslavija živjela, morali smo dopustiti da se Srbi ižive, stigla ih je ruka osvjetnika.

Nedavno sam pribivao sprovodu u malom selu Sapina Doca 10-ak km udaljenom od Primoštena. Poslije sprovoda uz ožalošenu obitelj tiho se razgovaralo o svemu i svačemu. Slučajno je netko spomenuo ratne i poratne komunističke zločine u tom kraju.

Razgovoru se pridružio starac Stipe Ercegović, rekavši kako su pojedince ubijali krampovima štete i streljivo, npr. 18-godišnjeg Juru Ercegovića. U selu Vadalj pobili su petero Bakukove braće bez optužbe, suda i suđenja. Bili su obiteljski ljudi, veliki težaci maslinari i vinogradari, istinski katolički vjernici. "Zločin" im je bio odbijanje odlaska u partizane. Iliju Gracina iz Vadalja živog su bacili u plamte u bukčinju.

Svaki kutak hrvatske zemlje može dati ovakva i gora svjedočanstva.

I ti se (ne)ljudi prozvaše antifašistima? Simboli pod kojima su po injeni najstrašniji zlo ini ni danas nisu zabranjeni u Hrvatskoj. Dapa e, najodgovornijeg boljševika, barem po zapovjednoj odgovornosti, i dalje se slavi, a po njemu su nazvane mnoge ulice i trgovi u Hrvatskoj. Doista, Hrvatska je jedina zemlja u Europi u kojoj najljepši trg glavnog grada nosi ime okrutnog diktatora.

25

Onoga koji je za beskrajne zlo ine na Bleiburu i križnom putu izjavio:

Morali smo dopustiti da se Srbi ižive i stigla ih je ruka osvjetnica.

Onoga koji je izjavio:

Prije e Sava pote i prema Ljubljani nego e Hrvati dobiti samostalnu državu.

Onoga koji je:

izravni krivac za sramni politi ki proces protiv velikana bogoljublja i domoljublja kardinala Alojzija Stepinca.

Onoga koji je:

silom htio otkinuti Katoli ku Crkvu u Hrvatskoj od namjesnika Isusa Krista na zemlji.

Bojim se za svoj narod koji tako brzo zaboravlja. Bojim se za budu nost svoga hrvatskog naroda i njegove države jer je preo ito da su se u sve politi ke stranke, financije, gospodarstvo, a posebno u medije infiltrirali mnogobrojni sinovi i unuci mu itelja s Bleiburga, križnog puta, Dakse, Jazovke, Maclja,... Vadjla.

Zar svjesni hrvatski katoli ki intelektualci u me uvremenu i dalje snivaju zimski san?

Dokad?

Zar nije krajnji trenutak za preuzimanje sudbine svog naroda i dosanjane hrvatske države u svoje ruke?

26

INICIJATIVA ZA UTVR IVANJE NIŠTETNOSTI ZAMJENE DIONICA U KUPONSKOJ PRIVATIZACIJI

dr. sc. Tomislav Dragun
ovlašteni financijski revizor
10000 ZAGREB – Pete poljanice 7
Zagreb, 29. listopada 2018.

CENTAR ZA RESTRUKTURIRANJE I PRODAJU
Sljednik HRVATSKOG FONDA ZA PRIVATIZACIJU
Milan Ple aš, ravnatelj
Ivana Lu i a 6
10000 ZAGREB

i

MINISTARSTVO DRŽAVNE IMOVINE RH
dr. sc. Goran Mari , ministar
Ivana Dežmana 10
10000 ZAGREB

Na znanje:

dr. sc. Davor Božinovi , ministar, Ministarstvo unutarnjih poslova RH,
Zagreb, Savska cesta 39

Dražen Jeleni , glavni državni odvjetnik, DORH, Zagreb, Gajeva 30.a

uro Sessa, predsjednik, Vrhovni sud RH, Zagreb, Trg N. Š. Zrinskog 3

Ivan Turudi , predsjednik, Županijski sud u Zagrebu, Trg N. Š. Zrinskog 5

Andrej Plenkovi , predsjednik, Vlada Republike Hrvatske, Zagreb, Trg sv.
Marka 6

Kolinda Grabar-Kitarović , Predsjednica RH, Zagreb, Pantovak 247
Slavko Lini , bivši ministar, Rijeka, Vrazov prijelaz 4
Zdravko Marić , ministar, Ministarstvo financija RH, Zagreb, Katanjeva 5
Darko Horvat, ministar, Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta RH,
Zagreb, Ulica grada Vukovara 78
Jagoda Marić , "Novi list", Rijeka, Zvonimirova ul. 20.a
Berislav Jelinić , "Nacional", Zagreb, Maksimirska 120

27

Predmet:

Inicijativa za utvrđivanje ništivosti ugovora
o zamjeni dionica pri kuponskoj privatizaciji.-

Ovim službeno pokrećem Inicijativu za utvrđivanje ništivosti ugovora o zamjeni dionica zaključenih između Hrvatskog fonda za privatizaciju i imatelja dionica iste u kuponskoj privatizaciji, kao i njihov ratno-profiterški karakter, te, slijedom odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama, tražim uvid u originalne ugovore i prateću dokumentaciju, kojima je provedena predmetna zamjena dionica, a što se nalaze u arhivu Centra za restrukturiranje i prodaju, kao sljednika Hrvatskog fonda za privatizaciju.

U cilju provjere prispjeha ovog pismena, naslovnike molim nazvati i brzo glasno.

Ne udovolji li se ovom mom zahtjevu poduzet u sva zakonski mi dostupna sredstva, i to na svim razinama, uključujući i korištenje odredbi Kaznenog zakona RH, kako bih ga ipak ostvario.

Podloga za ovu Inicijativu su sljedeći i istraživa ko-informativni radovi:

1. dr. sc. Dragun Tomislav: "Nezakonitosti zamjene dionica u kuponskoj privatizaciji", Poslovna savjetovanja Dragun, Zagreb, 2011. godine

Knjiga se može nabaviti preko tiskara: www.lulu.com po cijeni od 6,25 USD (+ poštarina)

2. "Sve dosadašnje zamjene dionica – nelegalne", Snježana Mlinarević, www.veernji.hr, 1. veljače 2002. godine – u prilogu

3. "Kuponi su stvorili tajkune i sirotinju", Vedran Marjanović, www.slobodnadalmacija.hr, 13. studenog 2009. godine – u prilogu
28

4. "Nalazi državne revizije o kuponskoj privatizaciji", "Nacional", Zagreb, br. 342, 5. lipnja 2002. godine – u prilogu

5. "Naslijeđe Tu manove politike", Jagoda Marić, www.novilist.hr, 15. studenog 2016. godine – u prilogu

6. "Izvješće o obavljenoj reviziji procesa kuponske privatizacije", Državni ured za reviziju RH, Zagreb, veljača 2002. godine – na www.revizija.hr/izvjesca/2007/revizije...privatizacije/kuponska-izvjesca-privitak.pdf

7.a – "Javno pismo br. 2: Kuponska privatizacija – za Anu Lovrin, ministricu pravosuđa RH i druge" – na hrvatskom jeziku, dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb, 22. ožujka 2007. godine – u prilogu

7.b – "Public letter number 2: Coupon privatization – za Mladena Bajića, glavnog državnog odvjetnika i druge" – na engleskom jeziku, dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb, 22nd of March 2007 – u prilogu

8. Kaznena prijava, obnovljena, poslana u DORH na ruke Andreje Šurina Marton, zamjenice glavnog državnog odvjetnika, Zagreb, 29. rujna 2018. godine

9. Zahtjev za uvid u spise Državnog odvjetništva RH poslan u DORH na ruke Dražena Jelenića, glavnog državnog odvjetnika, 1. listopada 2018. godine

10. Moje tužbe protiv PIF-ova i razni moji podnesci – u mom arhivu, dostupni u slučaju potrebe

dr. sc. Tomislav Dragun
direktor bivšeg društva
Dragunov ured d.o.o. Zagreb

29

LJSTAK

(OBNOVLJENA) KAZNENA PRIJAVA PROTIV VITICE PAVLEKOVIĆ I MLADENA BAJIĆA (4. dio)

KAZNENA PRIJAVA, 23. prosinca 2005. godine (predana: 2. siječnja 2006. godine) – Treći ulomak - 1 (30. prosinca 2005. godine – predano 2. siječnja 2006. godine)

Predmet:

Kaznena prijava u svezi s protuzakornim djelovanjem osoba:

Vitica Pavleкови, općinski državni odvjetnik, Zlatar, Park hrvatske mladeži 2

Mladen Bajić, glavni državni odvjetnik, Zagreb, Gajeva 30.a

a koje su UDRUŽENO koriste i svoj službeni položaj počinile kaznena djela

iz čl. 299. Kaznenog zakona, dotično u obliku neprijavlivanja pripremanja kaznenog djela,

iz čl. 300. Kaznenog zakona, dotično u obliku neprijavlivanja
počinjenog kaznenog djela,

iz čl. 301. Kaznenog zakona, dotično u obliku pomoći počinitelju
nakon počinjenja kaznenog djela i

iz čl. 337. Kaznenog zakona, dotično u obliku zlouporabe položaja
i ovlasti,

i to kako slijedi:

1.

Osnov za kaznenu prijavu

Podnositelj kaznene prijave je u okviru Istraživačkog projekta "Posljednja vremena" podnio, osobno ili u ime nevladine i neprofitne udruge za zaštitu prava građana HRVATSKI ULJUDBENI POKRET iz Zagreba, Pete Poljanice 7, niz kaznenih prijava i tužbi protiv osoba za koje vjeruje da su počinile kaznena djela, među kojima se nastavno opisuje SLJEDEĆIH PET, dok će ostale biti prikazane naknadno:

Br. 11 - Slučaj generala ANTE GOTOVINE

Kaznena prijava od 29. ožujka i 26. rujna 2005. godine

Carla del Ponte, glavna tužiteljica Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, u suradnji s Kennethom Scottom, glavnim tužiteljem u slučaju generala Gotovine, Slavom Štrbcom iz Dokumentaciono-informacionog centra "Veritas" u Beogradu, Vesnom Škare Ožbolt, ministricom u Ministarstvu pravosuđa RH i Jeanom Asselbornom, predsjedateljem Vijeća Europske zajednice, podnijela je optužnicu Međunarodnom kaznenom sudu za bivšu Jugoslaviju u Den Haagu protiv hrvatskog generala Ante Gotovine i za kaznena djela, koja on - nedvojbeno - nije počinio. Na primjer:

- da je bio pripadnik zločinačkog pothvata koji je izveden s ciljem etničkog čišćenja Srba iz Republike Hrvatske, a to nije počinio,
- da je sudjelovao u ubojstvima Srba u Republici Hrvatskoj, odnosno da ta ubojstva nije sprečavao, niti ih je kažnjavao, a to nije točno,

- da je sudjelovao u kriminalnim aktivnostima usmjerenim protiv Srba u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 10. kolovoza do 15. studenog 1995. godine, a to nije istina.

Carla del Ponte i dr. na taj su način počinili kaznena djela kažnjiva po l. 302. st. 1. i 2. (dotično u obliku lažnog prijavljivanja kaznenog djela) i po l. 337. st. 1, 2., 3. i 4. (zlouporaba položaja i ovlasti) Kaznenog zakona Republike Hrvatske. HRVATSKI ULJUDBENI POKRET stoga je 29. ožujka 2005. godine protiv navedenih osoba podnio kaznenu prijavu OP INSKOM DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU U ZAGREBU. Međutim, to državno odvjetništvo proglasilo se za ovaj slučaj nenadležnim, pa je predmetnu kaznenu prijavu 1. travnja 2005. godine (posl. br. K-DO-2130/05) prosljedilo ŽUPANIJSKOM DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU U ZAGREBU, kao stvarno i mjesno nadležnom.

Carla del Ponte u rujnu 2005. godine proširila je svoju optužbu protiv generala Ante Gotovine tvrdnjom da se on skriva u nekom franjevačkom samostanu, a što se pokazalo netočnim.

* * *

Istraživački projekt "Posljednja vremena", kojega će dostignuće na kraju "52 epizode" biti sabrana u posebnoj knjizi, daje prve rezultate. Možemo ih, već sada, staviti na uvid i dostupno javnosti.

Tema:

Kaznena prijava (28. ožujka 2005. godine) protiv Carle del Ponte i još etiri osobe. Zapravo, uz prigodno pokrivalo (Carlu del Ponte), podnesena je kaznena prijava protiv Save štrpca. Istraživa kim

32

projektom "Posljednja vremena", pri tomu, nastoji se testirati postupke hrvatskog pravosu a i hrvatskih medija glede posve odre enih kaznenih radnji vrlo bitnih za hrvatsko društvo.

Doti na kaznena prijava predana je OP INSKOM DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU U ZAGREBU, koje ju je (1. travnja 2005. godine!) proslijedilo ŽUPANIJSKOM DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU U ZAGREBU kao nadležnom za takav slu aj. Zasad bi to bilo sve. Ostaje nam promatrati i bilježiti što e se dalje zbivati.

Informativni materijal s komentarom poslan je i na adrese 16 hrvatskih novina i asopisa. Ishod je sljede i:

Svoje itatelje o kaznenoj prijavi protiv, recimo sada otvoreno, Save Štrpca i dr. nakon našeg poticaja obavijestili su samo "Hrvatski list" i "Ve ernji list".

Svojim itateljima, me utim, o navedenoj kaznenoj prijavi, a nakon našeg poticaja, nisu niti spomenuli 24 sata, "Feral tribune", "Fokus", "Glas koncila", "Glas Slavonije", HINA, Hrvatski informativni centar, "Hrvatsko slovo", "Jutarnji list", "Nacional", "Novi list", "Posavska Hrvatska", "Poslovni dnevnik", "Slobodna Dalmacija" i "Vjesnik".

Svoje itatelje o doti noj kaznenoj prijavi bez posebnog našeg poticaja obavijestili su "Crna legija", "Dalmatinka.com", "Index.hr" i Radio-šibenik, odnosno "Dnevnik" Novi sad, E-glasilo gra ana Podgorice, "Kurir" Beograd i TANJUG.

Dakle, zaklju ak je jasan, precizan i nedvojben. Drugovi su složni. Na snazi je, za svakog hrvatskog domoljuba, vrlo neugodan

koncenzus hrvatskog pravosuđa i hrvatskih medija kad je u pitanju sabotiranje kaznenog gonjenja neprikrivenih progonitelja hrvatskih branitelja i neobuzdanih rušitelja hrvatske države. Nema nikakve razlike između u "lijevih" i "desnih", između u "laika" i "klerikalaca".

33

Neka nam Bog pomogne, jer:

Savo Štrbac može mirno spavati i dalje neometano raditi "svoj posao"!

Kazneno su prijavljeni Carla del Ponte, Kenneth Scott, Savo Štrbac, Vesna Škare Ožbolt i Jean Asselborn.

Kaznene navode nitko nije doveo u pitanje.

Kazneni postupak je u tijeku.

MUSLIMANSKI VOZNI RED 2012. U DEŽELI (1)

Ejub andi – ando, Velenje

Pri samoj obradi i analiziranju građe pristupio sam s pozicije specifičnosti događaja.

Težište rada sam usmjerio na život muslimana u Sloveniji. Subjekti istraživanja o kojima sam prikupljao građu su uglavnom o migraciji, integraciji, statusu muslimana, radnicima i ličnostima.

Ovu knjigu treba promatrati kao nepotpunu s obzirom, da će sigurno doći do njene dopune u sljedećoj periodičnoj obradi.

UVOD

Islam je sada prisutan u svijesti mnogih Zapadnjaka. Bilo je to zbog desetljeća dugog sukoba između Arapa i Židova, traume iranske revolucije, građanskog rata u Jugoslaviji, gdje su bosanski Muslimani bili zatočeni u sukobu između pravoslavnih Srba i katolika Hrvata, raspada Sovjetskog Saveza i nagli nastanak mnogih muslimanskih republika, tragični događaji 11.

34

rujna 2001. u New Yorku i Washingtonu i njihove posljedice, ili sve češće korištenja muslimanskih imena u američkim novinama. Čini se da stvarnost islama danas predstavlja važnu dimenziju života, čak u Americi i Europi, ali i na Zapadu i nema drugih velikih religija, koje proučavaju islam, koji je postao toliko poznat, da se više ne shvaća kao egzotična religija, ipak se od kršćanstva još uvijek dovoljno razlikuje, da se u zapadnom području već tisućljetu pojavljuje kao druga vjera.

Za pisanje gradnje džamije, odlučio sam se, jer mi se čini aktualno i vrući problem, koji posljednje vrijeme nije u medijima toliko izložen, ali to ne znači, da ne postoji i da se ne dodiruje na nekim načinima u svijetu u koji živimo u Sloveniji.

Analiziraju i izjave i izjave protivnika i branitelja gradnje džamije, ne mogu biti u mogućnosti, da bi izbjegli već obrađene nacionalne mitove. Na primjer, neki tvrde, da ideologija ne dopunjava niti im daje potpuni uvid u prošlost, niti ranijim izjavama, medijskih studija i političkog diskursa u odnosu na stranca i stranaca, pogotovo ako slijedimo pojam ideologije, kao konceptualnog i disciplinarnog trokuta, koji povezuje komisiju, društvo i diskurs.

Ideologije trebaju pripadati konceptu mišljenja odnosno vjerovanju kogniciji,

Ideologije su društveni fenomen, esto se odnose na interese skupina, sukob između njih i socijalnih borbi,

Ideologije se reproduciraju upotrebom jezika, tj. kroz diskurs.

U tom kontekstu, ideologija se može definirati kao koncentrirana osnova društvene reprezentacije, koju si dijele članovi grupe. To znači da ideologije omogućuju ljudima, da se kao članovi pojedinih društvenih skupina organiziraju u tim socijalnih uvjerenja, o tome

35

što je za njih dobro ili loše, pravo ili krivo, te u skladu s tim im jeiniti.

Bit pristupa ustvrditi, da može govornik recipijenta kršenjem maksimalno da uputi na sadržaje, koje sa običnim razmišljanjem nije moguće izvesti iz konvencionalnih riječi, dakle uputi ga na implicitna značenja.

Prvo poglavlje mojeg pisanja dotiče se trenutno vrlo aktualne teme, naime medkulturnog dijaloga. Ukratko sam opisao, što je to medkulturni dijalog, zašto se zauzima i kako je baš med-kulturni dijalog važan kod nas u Sloveniji, baš kod pitanja izgradnje džamije.

U drugom poglavlju pišem o muslimanima u Europi, mada to anbroj ne znamo jer u nekim europskim zemljama u popisu stanovništva, ne postavljaju pitanja o vjerskoj pripadnosti. Također pišem o povijesti islama u Europi i to ne opišem položaj islama u Francuskoj, gdje potvrđujem svoj argument, da su muslimani u obje države migranti, i da su od strane države u kojoj žive vjerski diskriminirani.

Muslimani u Sloveniji, se u mnogo čemu razlikuju, prije svega u tome, da su "slovenski muslimani" došli u Sloveniju kao unutarnji migranti, za razliku od Francuskih.

U poglavlju 3 pišem o muslimanima u Jugoslaviji, kakav je njihov status u bivšoj državi, i kada su bili primljeni kao konstitutivni narod, jednak svim drugim narodima bivše SFRJ. Naime, muslimani su se morali desetljeće boriti za svoju jednakost, prije svega razdvajanje u etni kom i vjerskom smislu. U poglavlju 3 ukratko spomenem i opišem džamiju u Zagrebu, koja je trenutno "našim" muslimanima najbliža, te je prema riječi pokojnog nadbiskupa Franc Perko "krivac" za činjenicu, da u Sloveniji nemamo džamiju.

36

U poglavlju 4 pišem o džamiji koja je bila u Logu pod Mangartom. Izgrađena je za vrijeme Prvog svjetskog rata, a gradili su je muslimani, koji su se borili za Austro-ugarsku u prvom svjetskom ratu. Mada su ju ubrzo nakon toga srušili, koji je to razlog i zašto još se i danas ne zna, činjenica, da je ovdje bila džamija je vrlo važna. Pogotovo za one skeptike, koji tvrde, da džamija ne pripada na slovenskom teritoriju, samo zato što nikada prije nije bila na slovenskom teritoriju i da se želja za to počinje javljati tek u posljednjim godinama, tek nakon rata u SFRJ.

U poglavlju 5 pišem o migraciji muslimana u Sloveniji, gdje su se započele, zašto i pogotovo kada su bile najintenzivnije. Također pišem o migraciji muslimana u Sloveniji tijekom rata u BiH, o integraciji muslimana u Sloveniju, gdje sam došao do zaključka da su muslimani u Sloveniji uglavnom građani Republike Slovenije, te su se stoga uvelike dobro integrirali u Sloveniju.

Izgradnja džamije – pišem upravo o problemu gradnje. Kada se je pojavila prva težnja i potreba po džamiji, kakvi su razlozi za gradnju džamije i kakvi problemi i prepreke su se javljali tijekom desetljeća, da još uvijek džamije u Sloveniji nema. Kada se i ako se je uopće biti, to se odgovoriti samo vrijeme, koje se naznačiti dali je posljednji sporazum između Slovenije, muslimanske zajednice i aktualnog gradonačelnika Jankovića konačan.

TEORIJA MULTIKULTURALIZMA (1. poglavlje)

Medkulturni dijalog

Etničke skupine su u povijesti migracija esto ekonomski i kulturno marginalizirane i diskriminirane. Dakle, u tradicionalnim zemljama migracije, Australija, SAD, Kanada, doseljenici su se po eli

37

odupirati. Jedan od na ina da oja aju svoj položaj u tome, po eli su u zemljama podrijetla prihva ati važan resurs i potencijal. Etno-kulturne skupine tradicionalnih migracijskih zemalja bile su prve, koje su zahtijevale multi-kulturne programe i tako prisiljavali integracije gospodarskih useljenika u zemljama doma inima. Koncept multikulturalizma prvi put pojavio se je u jednoj od tradicionalnih migracijskih zemalja baš u Kanadi u 1963.g. Važnost multikulturalizma je povezan s kulturnog pluralizma, koji su se dogodili prije i ukazuje na postojanje društva koje je etni ki ili kulturno heterogeno i promicanje kulture, jezika i religijske razli itosti. On zna i sve manifestacije etni ke heterogenosti, koje su se dogodile zbog migracija. U 70 godina 20. stolje a multikulturalizam se doga a unutar politi kog programa i pokreta kako bi se osigurale promjene postoje ih odnosa izme u dominantne kulture autohtonih nacionalnih manjina, ili s druge strane, kao primjer službene politike prema imigrantima. Potonji je povezan s konceptom migracije i politike.

Interkulturalni dijalog i Europska unija

Godina 2008. je imenovana za interkulturalni dijalog, u kojem je 10 milijuna eura utrošeno na promicanje poštivanje kulturne

raznolikosti i događaja i inicijative usmjerene na promicanje međukulturalnog dijaloga. Interkulturalni dijalog usko je povezan s osnovnim ciljem izgradnje Europe, odnosno, konvergenciju europskih naroda. Unija zahtjeva na dijalog kako bi se dobrovoljno odabrali prioriteta da europski građani i svi koji žive u Europskoj uniji budu pozvani da u potpunosti sudjeluju u upravljanju našim različitostima.

38

Ugovorom o osnivanju Europske zajednice dodijeljen je zadatak stvaranja sve bližnje unije među europskim narodima i kulturama zemalja članica doprinos, poštujući i nacionalne i regionalne različitosti i ističući njihove zajedničke kulturne baštine. Osim toga, navodi da je "zajednica u svojim aktivnostima"... uzeti u obzir kulturne aspekte, osobito poštivanja i promicanja raznolikosti kultura.

Ciljevi međukulturalnog dijaloga u različitim područjima svakodnevnog života su kako slijedi:

- Uspostaviti dijalog civilnog društva,
- Omogućiti mobilnost unutar i izvan Europske unije,
- Koordinirana migracijska politika unutar i izvan Europske unije,
- Promicanje međugeneracijskog dijaloga,
- Tretiranje granica i granica EU-a kao suživot,
- Naglašavajući važnost višejezičnosti,
- Isticanje međukulturalnog dijaloga u svim oblicima obrazovanja i u svim svojim fazama,

- Integracija interkulturalni dijalog o prioritetima slovenskog predsjedanja,
- Integracija interkulturalnog dijaloga kao jedan od vode ih na ela slovenske vanjske politike,
- Suradnja s nevladinim organizacijama i medijima iz svih podru ja, uklju uju i i interkulturalni dijalog.

39

Interkulturalni dijalog i Slovenija

Slovenija je u prvoj polovici 2008 predsjedavala EU. I tako je ta godina me ukulturalnog dijaloga posebno važna za nas. Dijalog je temeljna vrijednost Europske unije. O tom je govorio ministar Vasko Simoniti u svom uvodnom govoru, na otvaranju projekta Europske godine me ukulturnog dijaloga, me unarodna konferencija deklarativnog naslova - me ukulturni dijalog kao temeljna vrijednost Europske unije. On je rekao: "Temelj suživota me u narodima i kulturama postoji poštovanjem rije i i govora svakog naroda. No, ovdje imamo klju za me ukulturalni dijalog. Kulturno, mogu je susret i oboga ivati jedni druge samo ako se me usobno prepoznaju važnost - rije i izme u nas - to je rije gr kog podrijetla i zna i - dia - log, što zna i da je ista - rije - ili logotip prošla kroz ili preko nas. Istražiti zajedno zna enja - rije i - recitiranjem, a zatim etni ko poštovati njene važnosti, to je po etak svakog dijaloga.

Me utim, zanimljivo je napomenuti kako se Slovenija suo avava s problemom ne-interkulturalnog dijaloga. Jedan od problema kojeg Slovenija ne želi ili ne e riješiti je problem džamije. Ili, po novom izgradnju islamskog kulturnog centra. Slovenija, koja je ve bila, kao predsjedavaju a EU i kao zemlja koja teži za uspjeh

zapadno- europskih susjeda je jedina koja nema džamije. Granice u Europi mogu se raskrajati (propadanja), Europa se može udružiti i razbijati granice na svim područjima, ekonomskim, gospodarskim, političkim, mada predrasuda ostaje.

Predrasude, koje imaju do drugih do stranaca, imigranata i manjina.

Godine i godine su bile potrebne i godine i godine su još uvijek potrebne, da bi Slovenija prihvatila drugačije od sebe samih i muslimani svakako spadaju u tu skupinu različitih.

40

DVA KVATERNIKA I JEDNO MEŠIMURJE (1)

Vladimir Kapun

(Preneseno iz tjednika "Mešimurje", Rakovec)

Jedan od triju trgova u Rakovcu - onaj s najvećim brojem „kućnih brojeva“ pa se i najčešće spominje i ispisuje:

prozvan je po Eugenu Kvaterniku (Zagreb, 31. X. 1825. - Rakovica,

11. X. 1871.),

a možda je i još u kojem međimurskom mjestu njemu posvećena neka ulica. Moja osobna „anketa“ s prolaznicima tim trgom - priznajem: s brojem sudionika koji nije dovoljan da bude reprezentativan i mjerodavan - pokazala je da se malo (zapravo još manje od „malo“) zna tko je bio taj Kvaternik i zašto je „dobio“ taj trg. Moje pak znanje o njemu pokazuje da jest bio hrvatski političar, ali nije imao nikakve izravne veze s Međimurjem. Sasvim je besmisleno nagati „što bi bilo da nije bilo“, odnosno bilo bi drugačije da nije tragično završio, nego da je u svojim ustaničkim namjerama uspio.

41

Sasvim je drugačije (bilo) s jednim drugim Kvaternikom, po imenu Slavkom (Vučinić kod Vrbovskog, 25. VIII. 1878. - Zagreb, 7. VI. 1947.). Doduše, i on je tragično završio: u drugačijim okolnostima od spomenutoga svojega prezimenjaka, ali je njegova veza s Međimurjem povijesno utvrđena i utemeljena, a po uinku i to kako važna.

On je naime nakon građanske škole u Slunju i Ogulinu te Kadetske škole u Karlovcu završio i Ratnu školu (vojnu akademiju) u Beču, a zatim u tadašnjoj austrougarskoj vojsci ostvario dobru karijeru: od poručnika u tzv. „zajedničkoj vojsci“ i domobranstvu brzo je napredovao do potpukovnika i zapovjednika 103. pješadijske pukovnije pa i jedne itave operativne grupe na talijanskom bojištu, a kao glavnostožerni asnik bio je važan i uvaženi krilni pobožnik (a utant) poznatoga maršala Svetozara Borojevića.

Na kraju Prvog svjetskoga rata prihvatio je politiku Narodnoga vijeća Slovenaca, Hrvata i Srba i stavio se njemu na raspoloženje, pa je bio imenovan zamjenikom povjerenika za obranu Mate Drinkovića i ujedno postavljen za glavar glavnoga stožera vojske Narodnoga vijeća.

42

Bilo bi više nego zanimljivo, dapače bilo bi i važno i potrebno istražiti i saznati sve pojedinosti o njegovu djelovanju na tim dužnostima, no i bez toga ne može se sumnjati da je bio neposredno, makar preko svoga zamjenika majora Josipa Špoljara, uključen u pripreme za vojnu akciju u Međimurju planiranu za 10. prosinca, ali je morala biti odgođena za dva

tjedna, do 24. prosinca 1918. Pripreme su bile vrlo opsežne i složene, a odvijale su se na različitim mjestima (Karlovac, Nova Gradiška, Sisak, Varaždin, Zagreb i dr.), pa je nezamislivo da i vojne i građanske vlasti u Maarskoj nisu saznale za njih preko svojih ljudi kojih je tada bila puna Hrvatska; pogotovo ih je bilo teško sakriti za vrijeme ona „dodatna“ dva tjedna. Ipak su pod vodstvom potpukovnika Slavka Kvaternika završile uspješnom akcijom kojom je Međimurje bilo zauzeto bez ispaljena metka, pa je u „Povijesti Međimurja“ zapisano:

„Glavni stožer, koji su činili potpukovnik Kvaternik, major Broz i satnik Lovreković, smjestio se u Varaždinu ... Kada su sve pripreme bile dovršene, odredio je potpukovnik Kvaternik, da se u ime Božje ude u Međimurje 24. prosinca 1918. u 6 sati ujutro. ... Kotarski predstojnik Gyomrey u Pakovcu, kao najviši državni činovnik u Međimurju, ... predao je svoju izvršnu vlast, ali je to učinio uz oštar prosvjed koji je ponovio i nešto kasnije kad je iz Varaždina u Pakovec prispio potpukovnik Slavko Kvaternik. ... Sutradan ... stiže iz Budimpešte neki kapetan kao 'parlamentarna Maarske vlade' i u ime svoje vlade zatražio od potpukovnika Kvaternika razjašnjenje ... Kapetana nije zadovoljio Kvaternikov odgovor,"

ali to ovoga nije spriječilo da hrvatsku vojsku najprije utvrdi na Muri, a potom joj povjeri i druge zadatke na sjeverozapadnoj granici nove države, gdje je u ofenzivi kod Celovca u Koruškoj i sam sudjelovao kao zapovjednik 39. pješadijskog puka. Koliko pak su mu bile ovlasti, vidi se iz toga što je upravo on svu vlast -

43

vojni kućni i građanski - nad Međimurjem povjerio vojnom zapovjedniku potpukovniku Dragutinu Perku, a tri mjeseca kasnije ih razdvojio i tako omogućio normalno stanje u tome kraju.

UGAŠENA SJETLA SVIJETLE (1)

Jakov Ivaštinovi

(Preneseno iz revije "Maruli ", Zagreb)

Izme u Tina Ujevi a, Dobriše Cesari a, Frane Alfirevi a i Dragutina Tadijanovi a s jedne strane te Vesne Parun, Bore Pavlovi a, Zvonka Goloba i Stjepana Mihali a s druge strane, prostor u hrvatskoj poeziji ispunjavaju pjesme Vinka Kosa, Jakše Ercegovi a, Zdravka Brajkovi a, Dražena Panjkote i Dragutina Kolaka. Prostor koji ti pjesnici ispunjavaju ne smije ostati prazan ni u vremenu ni u književnoj historiji, jer su oni hrvatski korak s najboljom svjetskom poezijom (Rimbaud, Eluard, Lorca, Rilke, Jesenjin i Majakovski), a zatim i zbog toga što su uveli u poeziju nove oblike, ali na planu lirike, a ne na planu revolucionarne verbalistike.

Spomenuti pjesnici (Kos, Ercegovi , Brajkovi , Panjkota i Kolak) digli su poeziju u pjesni ke visine na koje ona dolazi samo onda kad je ponesu jaka pjesni ka krila, kad u ime doživljaja odbaci nedoživljeni život, kad životna i pjesni ka raspoloženja idu ruku pod ruku sa stihovima do ljudske i pjesni ke trajnosti. Njihova poezija je poezija za sva iji ljudski stav; u njoj je sve okrenuto poeziji i ovjeku unato svim vjetrovima koji su ih lomili i slomili.

Kao dozreli pjesnici kora ali su putem blagog nadrealizma, oslobo eni pretjeranog nadrealisti kog muteža i natopljeni humanim lirizmom. Nisu išli putem jezi nog eksperimentiranja

44

nego putem nove pjesni ke stvarnosti, putem ljudske solidarnosti, bez obzira na oblike nevremena. Naslanjali su se na svoja pjesni ka iskustva, na svoje stilske stavove i putokaze —

isto tako kao i na rezultate svjetske poezije. Oni su svojevrsno svjedočanstvo o raspoloženju jedne mlade generacije u vremenu koje je bilo sva ije i ni ije, njihovo i tu e.

Sudbinske teme njihova vremena našle su diskretan odjek u njihovim pjesmama. Njihov svijet je humani svijet u središtu ovjekove egzistencijalne drame na temeljima idejnog i moralnog bića, negiranja i rušenja svake prisile. Smatrali su da je ovjek u opasnosti od me uljudske mržnje, a protiv te opasnosti ustali su svojim stihovima i osmjehom na ljudskom licu.

Imali su svoje svjetove i nade, svoje iskrenosti i ljepote, svoje poetske slutnje i mogu nosti. Po na inu života i osnovnim raspoloženjima bili su pjesnici lagane gor ine, vitalne svježine i poetske nježnosti. Njih je sudbina prevarila jer im je oduzela i mladost i stvarala ku budu nost, jer ih je ogolila do prijevremene smrti.

Za njih vrijede Brajkovi evi stihovi:

"... teško je umirati
nevin u mahnitu leglu, a svi mi umiremo nevini
od smrti strti."
("Legenda o bratu i dvanaestorici")

Nisu preživjeli ratne bure i netrpeljivosti, neopravdani gnjev ljudi i ubojito vrijeme; nisu stigli da kora aju odmornije, da pjevaju snažnije da sa živima ruše i stvaraju legende. To su pjesnici

koji nisu sjedili u ne ijoj zasjedi s ciljem da nekoga udare po glavi; oni su iskreno govorili osmišljenim lirskim slikama o bra i ljudima i o zamkama na koje nailaze. Njihov lirski i ljudski profil traži da dobiju svoje književno ime i mjesto.

Živjeli su i nestali u tragi nom ratnom vremenu, u vrevi i mraku života u burama ratnog bezumlja, u vrtlozima poezije i politike. Živjeli su za žive ljude i sa živim ljudima, a umrli su na stotinu nepoznatih i ružnih, ali mogu ih na ina. Me utim, nisu umrli jer umiru samo oni koji ne mogu živjeti. Njihove knjige su njihovi spomenici i njihovi produženi životi.

Ovo je glas protiv prešu ivanja tih pjesnika, a istovremeno je i rezultat slobodnog duha, zapravo sve anost slobodnog duha.

VINKO KOS: »VODOPAD«. Vlastita naklada, drugo izdanje, Zagreb, 1942. strana 48, format 13x20.

Lirika Vinka Kosa je lirika dubinskog poniranja u strastvenu žestinu ovjekove sudbine, slobodne od svake dogme. Kos ne shva a poeziju kao umjetni ki dekor ili kao zabavu nego kao iskreni govor ovjeka koji želi da ljudi oko njega žive mirnije i zadovoljnije. Ne traži poetski kamen mudrosti jer znade gdje se on nalazi, ali zato traži ljudske simbole u sebi i u svijetu oko sebe, u ovjekovim riznicama preobrazbi i nesnalaženja. U svakoj pjesmi kruži oko naslu ene istine i pjesni ki talentirano kora a u budu nost pjesništva. Živi u svojoj unutrašnjosti, ali ne zapostavlja ni vanjski svijet. Intuicijom uranja u objektivnu stvarnost i u stanje svijesti. Apstraktne slike i refleksije miješa sa živim i složenim životom — i kad je prihvatljiv, i kad nije prihvatljiv. Njegov hermetizam nije u sukobu s deklarativnom jasno om jer se te dvije suprotnosti me usobno ispomažu — i misaono, i poetski. Isto tako ni krupne

rije i u njegovim pjesmama ne sukobljuju se s poetskim sadržajima.

Stihovi Vinka Kosa su verbalno, misaono i poetski atraktivni. Tu. i tamo dogodi se da poneki stih nije dovoljno o iš en od suvišnih rije i, ili od napuklog ritma, ali to su detalji i je zna enje ne ide dalje od sporedne sitnice.

Vinko Kos je pjesnik koji misli metaforom, impresionisti kim skicama, bogatstvom rije i i razmišljanjem. Svoju poeziju uzgaja na svom talentu, na svojoj iskrenosti i na svojim doživljajima. U poeziju vjeruje i onda kad se pomiri s uvjerenjem da pjesnikov glas nitko ne treba. Njegov pjesni ki put se pruža izme u dobrote i ljepote, izme u pjesni ke autenti nosti i kreativnog promatranja svijeta, izme u patnji i stradanja ljudske duše na metafizi koj razini i na uzdignutim površinama svakodnevice — u filozofskom i poetskom okviru.

Kosove hereze i revolucije, ako ih netko ho e tražiti, nalaze se u pjesni kim pustolovinama koje po inju i svršavaju s na elom: ovjek treba biti prijatelj ovjeka. S obzirom na to Vinko Kos za sve ljude pjeva bratsku pjesmu i svima koji mrze dovikuje da promijene poglede, da izbrišu ružnu prošlost, da se okrijepe suncem, prolje em i cvrkutom lastavica.

U pjesmama Vinka Kosa mogli bismo tražiti Rilkea, ali ipak nije on hrvatski Rilke nego hrvatski Kos.

Kosove teme možemo okupiti oko nekoliko tonova zemlje, vremena, smrti, tuge, sunca, ljubavi, zadovoljstva, samo e i vjerovanja u sutra. Polazi od malih stvari oko sebe, ali iz njih izvla i zagonetke i tajne, dahtanja tijela i slutnje, krupna zna enja i misli koje odlaze ak do sunca.